

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PRIMERA CATEGORIA

GRUP UNIC

Espanyol, 3 - Granollers, 0

Si ens diuen que va guanyar l'Espanyol hi estem d'acord. Ara, que si ens diuen que va guanyar el Granollers, no; per la senzilla raó de que aquest va perdre. Però un Espanyol és un Espanyol i un Granollers és un Granollers, i aquí sí que no s'admeten discussions.

Un partit mullat per culpa de la pluja i els calaixos eixuts per la mateixa culpa. Decididament si hagués fet sol no hauria plogut, però s'haurien fet més pessetes. I una vegada més el sol va fer la guitzeta al Granollers.

En Prat ens va encolomar el primer gol, que va durar fins molt entrada la segona part, que en Cros s'encarregà del segon i l'Edelmiro del tercer i últim de la tarda.

El públic va sortir satisfet, i entre ell els partidaris de l'Espanyol encara més que els nostres, perquè segons més tard ens comunicaren, aquell partit els havia valgut dos punts.

Ens oblidàvem d'esmentar que els gols favorables al Granollers no els va marcar ningú. Això voi dir que no en varen fer cap. Es una aclaració que l'hem cregut necessària per a evitar possibles malentesos.

Si En Sastre hagués jugat, «otro gallo nos cantara.»

En aquest dia i perquè passi a la història, fem constar que es va inaugurar el galliner del camp per a us exclusiu dels «hiachas» del Granollers que paguen els dos ralets d'entrada

Júpiter, 7 - Granollers, 2

Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set... Un, dos, tres, quatre, cinc, sis, set... «Halo» «Halo» Granollers, dos a set, Com? Dos a set? Viscal!!! Què? A favor del Júpiter? No pot ser!...

I la trista realitat va confirmar la nova sense precedents en l'història del club granollerí de Granollers. Si gosessim, hauríem plorat, però a la nostra edat ja no ens està bé fer certes coses i preferirem que la processó ens anés per dins; una processó laica i fins anticlerical si hagués calgut per a solucionar el conflicte, però que en el fons del fons no va servir més que apaivagar els ànims de la nostra ànima talment massa exaltats pel fruïment d'una victòria que ens la vèiem tan segura que va ésser precís que ens la treïessin del cap d'avall de la gorja.

I el bo del cas és que no en va tenir la culpa ningú. L'àrbitre no desafià, l'herba no s'insurreccionà, el públic no baladreja, la tribuna no s'immutà, la guixeta flaquejà, el gol de baix s'enfadà, la porta es suïcidà, la pilota s'empipà i tots els jugadors la varen dinyar. I res més.

Durant el partit ja es feien molts comentaris per a la temporada pròxima, quan jugarem amb el Riudecols i el Santa Perpètua de la Moguda. Tots els fanàtics més fanàtics es varen veure obligats a treure's el botonet com els que han fet exercicis espirituals passada una temporada.

Un per un ens marcaren els set golets, com aquell que no fa res. El que sí hem d'anotar, per a satisfacció dels granollerins de Granollers, és que ni una sola vegada es va presentar el cas que en marquessin dos d'un sol cop. Això sí que ens hauria deixat totalment aclaparats!

Primer va ésser el Granollers; millor dit, En Lluch, qui va aconseguir l'avantatge, aquell avantatge que no tardaren en superar els minyons del Júpiter i que en Carmo- na s'encarregà d'igualar. Més tard, començà el calvari del

soci torturat per cinc gols més abans que el senyor àrbitre dongués la «debaque» per acabada.

Unes cares llargues, llargues, sortien del camp de joc; moltes estretes de mà i paraules de mutu consol i per contra uns, molt pocs, amb l'esguard radiant de satisfacció i amb dos quilos més de greix sota la faixa. — Són els del Júpiter— ens van dir a cau d'orella.—Venien a deixar-los i s'eis emporten, però de quina manera! ..—I al meu interlocutor li anaven set llàgrimes cara avall com els set dolors del futbolista màrtir.

La Junta, acabat el partit s'ha reunit seguidament per a nomenar una Comissió de Responsabilitats. L'Obrero exigia un Tribunal de Garanties, però no es posaren d'acord.

Veus-aci un partit amb un pròleg de color de rosa, un desenrotllament de tragèdia i un epíleg tenebrós, En Mateu lesionat, dos punts de menys a la classificació i el Júpiter que ens frega a cinc punts, com el Girona.

Amb gaires partits així, ens retiren pel «foro.»

Barcelona, 2 - Granollers, 1

A tres quarts de quatre l'àrbitre fa una tocada de xiulet i els equips comencen a jugar a pilota sense que el públic hi prengui part.

Als trenta minuts de joc, un corner contra el Granollers és convertit en gol per culpa de tots els jugadors, menys d'En Gallofré.

Els ànims comencen a prendre increment i s'acaba la primera part.

Aprofitem el descans per a fer el sandwich.

Novament arrencats els equips, En Lluch, que per això es pinta sol, fa un magnífic centre davant de porta, que és aprofitat per En Sastre, qui aconsegueix l'empat.

Els socis del Barcelona criden i demanen la baixa dels jugadors. Aparentment, el seu mal no té remei; però En Ramón es transforma en «curandero» i d'un cop de cap aconsegueix la victòria per al Barcelona.

Falten dotze minuts per a acabar l'encontre i ens quedem sense aquell puntet que tanta falta ens fa.

Abracem En Torras, l'Ortuño, Gallofré, Sala i Lluch .. En Sastre, ara com ara, no ens farà cap vestit.

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital de Can Corts	. . .	13
» » » Rabiosa	. . .	13
» » » dels Panyos	. . .	13
» » » del Pobie Vell	. . .	7
» » » dels Ous	. . .	5
» » » de l'Escàndol	. . .	5
» » » de la Sardina	. . .	5
» » » del Suro	. . .	3

Teva.. meva.. i gol!..

El nostre espia ens comunica que han firmat per al Granollers, En Sanfeliu, En Figueras i En Pascual. An- sia, Manela! Ara sí que els guanyarem els partits!

Persona que ens mereix absoluta confiança, ens diu que avui el Granollers guanyarà el Girona per 2 gols a 1. Nosaltres, però, no volem fer pronòstics; ens recordem que una vegada jugant amb el Júpiter...

Si En Sastre avui no es desvetlla, serà qüestió de treu- re-li la son de les orelles. Dijous, jugant amb el Barcelona, si no fos que va fer ell el gol, ens hauríem cregut que es venia... allà mateix on l'hem comprat.

SAMARRETA

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers